

2. Ar prielaida, kad remiantis protingu verslo sprendimu sudarant terminuotas paslaugų pirkimo sutartis autobusai dėl jų amžiaus ir griežtesnių techninių reikalavimų (išmetamų dujų lygis, žemadugnės transporto priemonės) nebeturi didelės reikšmės verslo vertei, gali būti pagrindas Europos Sąjungos Teisingumo Teismui nukrypti nuo savo 2001 m. sausio 25 d. sprendimo byloje C-172/99 ir pripažinti, kad tokiomis sąlygomis taip pat ir esminės darbuotojų dalies perėmimas gali būti pagrindas taikyti Direktyvą 77/187/EEB?

⁽¹⁾ 1992 m. birželio 18 d. Tarybos Direktyva 92/50/EEB dėl viešojo paslaugų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo (OL L 209, 1992, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 1 t., p. 322).

⁽²⁾ 1977 m. vasario 14 d. Direktyva 77/187 dėl valstybių narių įstatymų, skirtų darbuotojų teisių apsaugai įmonių, verslo arba verslo dalių perdavimo atveju, suderinimo (OL L 61, 1977, p. 26).

**2018 m. gegužės 4 d. Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Belgija) pateiktas prašymas priimti
prejudicinį sprendimą byloje X/ Belgische Staat (Belgijos valstybė)**

(Byla C-302/18)

(2018/C 276/28)

Proceso kalba: nyderlandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjas: X

Atsakovė: *Belgische Staat* (Belgijos valstybė)

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Direktyvos 2003/109/EB ⁽¹⁾ 5 straipsnio 1 dalies a punktas, kuriame, be kita ko, nustatyta, jog trečiųjų šalių piliečiai, siekiantys įgyti ilgalaikio gyventojų statusą, privalo įrodyti, kad jie patys ir nuo jų priklausomi šeimos nariai „turi“ pastovių ir reguliarių išteklių, kurių pakanka patiems išsilaikyti ir išlaikyti savo šeimos narius, nesikreipiant į atitinkamos valstybės narės socialinės pagalbos sistemą, turi būti aiškinamas taip, kad šiais ištekliais gali būti laikomos tik trečiosios šalies piliečio „paties įgytos pajamos“?
2. Ar šiuo atžvilgiu pakanka, kad trečiosios šalies pilietis turėtų pajamų, ir jokių reikalavimų šių pajamų kilmei nekeliama, tai yra šias pajamas trečiosios šalies pilietis gali gauti iš šeimos nario ar kito trečiojo asmens?
3. Jei į pastarąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar tokiu atveju pakanka trečiojo asmens įsipareigojimo padengti išlaidas, kuriuo šis asmuo įsipareigotų užtikrinti, kad ilgalaikio gyventojų statuso siekiantis pareiškėjas turės „stabilų, nuolatinių ir pakankamų išteklių sau ir savo šeimos nariams, kad valdžios institucijoms nereikėtų teikti jiems finansinės paramos“, ir tai būtų laikoma įrodymu, kad pareiškėjas gali turėti pajamų, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2003/109/EB 5 straipsnio 1 dalies a punktą?

⁽¹⁾ 2003 m. lapkričio 25 d. Tarybos direktyva 2003/109/EB dėl trečiųjų valstybių piliečių, kurie yra ilgalaikiai gyventojai, statuso (OL L 16, p. 44; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 6 t., p. 272).